

സമ്പന്ന ആത്മാവ് സദാ സ്വയത്താലും സേവനത്താലും സന്തുഷ്ടനായിരിക്കും

ഇന്ന് ദൂര ദേശവാസി കുട്ടികളുമായി കുടിക്കാഴ്ച നടത്തുന്നതിനു വേണ്ടി കുട്ടികളുടെ സാകാരി ലോകത്തിൽ സാകാരത്തിന്റെ ആധാരമെടുത്ത് കുട്ടികളെയും ഈ സാകാരി പഴയ ലോകത്തെയും കാണുകയാണ്. പഴയ ലോകമെന്നാൽ ഇളക്കങ്ങളുടെ ലോകം. ബാപ്ദാദ ഇളക്കങ്ങളുടെ ലോകത്തിന്റെ തിളക്കവും കുട്ടികളുടെ അചഞ്ചല സ്ഥിതിയും നോക്കുകയായിരുന്നു. ഇവരെല്ലാവരും തന്നെ ഇളക്കങ്ങളുടെ കാഴ്ചകൾ സാക്ഷിയായി കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കളിയിൽ ഈ കാഴ്ചകൾ ഒന്നുകൂടി തന്റെ അചഞ്ചലവും മധുരവുമായ വീടിന്റെയും, തന്റെ നിർവ്വഹിത മധുരമായ രാജധാനിയുടെയും ഓർമ്മ നൽകുന്നു. സ്മൃതി ഉണരുന്നു - എന്റെ വീട്, എന്റെ രാജധാനി, അതെന്തായിരുന്നു, ഇനി ഇപ്പോൾ ഏതു രാജ്യമാണ് വരാൻ പോകുന്നത്, വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി പോവുകയുമാണ്. ഇന്ന് ബാപ്ദാദ ഈ ദൃശ്യം കണ്ട് ആത്മീയ സംഭാഷണം നടത്തുകയായിരുന്നു. ഇവരെല്ലാവരും ഇളക്കങ്ങളുടെ ഈ ലോകത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൊണ്ട്, എത്ര നാൾ ഈ ദൃശ്യങ്ങൾ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും? ബ്രഹ്മാബാബ് കൂട്ടികൾ അല്പം സഹിക്കുന്ന ദൃശ്യം കണ്ടിട്ടു പോലും എല്ലാവരെയും ഉടനെ വതനത്തിലേക്ക് വിളിച്ചാലോ എന്നു തോന്നി പോവുകയാണ്. ഈ കാര്യം കുട്ടികൾക്ക് ഇഷ്ടമാണോ? പറക്കുവാനാവുമോ? കെട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്ന ചരടുകൾ ഒന്നുമില്ലല്ലോ അല്ലേ? എന്തെങ്കിലും പ്രകാരത്തിലുള്ള മോഹത്താൽ ചിറകുകൾ ദുർബ്ബലമായിട്ടില്ലല്ലോ അല്ലേ? ഇപ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള തയ്യാറെടുപ്പ് നടത്തിയിട്ടുണ്ടോ? ബാപ്ദാദ ഒരു സെക്കന്റുകൊണ്ട് പറന്നുയരുകയും നിങ്ങൾ തയ്യാറെടുപ്പ് നടത്തി നടത്തി താഴെ ഇരുന്നു പോവുകയും ചെയ്താലോ ! തയ്യാറല്ലേ ! ആദ്യം സ്വയത്തോട് രണ്ടു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുക -

1. ആദ്യത്തേത് ഞാൻ സമ്പൂർണ്ണ സ്വതന്ത്ര ആത്മാവാണ്? എന്റെ പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ വേഗതയിൽ ഞാൻ എന്നോടു തന്നെ സന്തുഷ്ടനാണ്? എന്റെ സന്തോഷത്തിനൊപ്പം എന്റെ ശ്രേഷ്ഠ സ്ഥിതിയാൽ സമ്പർക്കത്തിൽ വരുന്ന സർവ്വ ആത്മാക്കളിൽ നിന്നും സന്തോഷത്തിന്റെ പ്രതികരണം ലഭിക്കുന്നുണ്ടോ?

2. രണ്ടാമതായി സേവനത്തിൽ ഞാൻ എന്നോടു സന്തുഷ്ടനാണ്? യഥാർത്ഥ ശക്തിശാലി വിധിയുടെ റിട്ടേണായി സിദ്ധി പ്രാപ്തമാകുന്നുണ്ടോ? തന്റെ രാജ്യത്തിലെ വിവിധ പ്രകാരത്തിലുള്ള ആത്മാക്കളെ അതായത് രാജ്യ അധികാരി റോയൽ ഫാമിലിയുടെ അധികാരികളെ, റോയൽ പ്രജയുടെ അധികാരികളെ, സാധാരണ പ്രജയുടെ അധികാരികളെ - ഇങ്ങനെ സർവ്വ പ്രകാരത്തിലുള്ള ആത്മാക്കളെയും സംഖ്യ പ്രമാണം തയ്യാറാക്കിയോ? ചെയ്തിരിക്കുന്നവൻ ബാബയാണ് പക്ഷെ ചെയ്യുവാൻ നിമിത്തമാക്കുന്നത് കൂട്ടികൾ തന്നെയാണ് എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കർമ്മത്തിന്റെ ഫലമായി പ്രാലബ്ധം ലഭിക്കുന്നു. നിമിത്തമായി കർമ്മം ചെയ്യേണ്ടത് കൂട്ടികൾ തന്നെയാണ്. സംബന്ധങ്ങളിൽ ബ്രഹ്മാബാബയോടൊപ്പം കൂട്ടികൾ വരണം. ബാബ വേരിട്ടും പ്രിയപ്പെട്ടും തന്നെ ആയിരിക്കുമിരിക്കുക. ഇങ്ങനെയുള്ള പരിശോധന നടത്തിയ ശേഷം അറിയിക്കു തയ്യാറാണോ എന്ന്? കാര്യങ്ങൾ പകുതിക്ക് ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ പറ്റില്ലല്ലോ അല്ലേ ! കൂടാതെ സമ്പന്നനായ ആത്മാവ് കർമ്മാതീതമാകാതെ ബാബയോടൊപ്പം പോവുക സാധ്യമല്ല. സമാനമായവർക്കു മാത്രമേ കൂടെ പോകുവാൻ സാധിക്കൂ. കൂടെ തന്നെ പോകണം അല്ലേ, അതോ പുറകെ പുറകെ വന്നാൽ മതിയോ ! ശിവന്റെ വിവാഹ ഘോഷയാത്രയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവരല്ലല്ലോ ആകേണ്ടത് അല്ലേ? ഇനി പറയു തയ്യാറാണോ? അതോ ഹൃദയ മന്ത്രത്തിന്റെ കളി വല്ലതും നടക്കുമെന്ന് വിചാരിച്ചിരിക്കുകയാണോ. ശിവ മന്ത്രമാണ് ഹൃദയ മന്ത്രം. അത് കിട്ടിയല്ലോ. ബ്രഹ്മാബാബ് ചിന്ത ഉണ്ടായിരുന്നു - കൂട്ടികൾക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകരുതെന്ന്. ബുദ്ധിമുട്ടായോ അതോ മനോരഞ്ജനമായിരുന്നോ? (ഇന്ന് വളരെയധികം മഴ പെയ്തതു കാരണം ടെന്റുകളൊക്കെ വീണു പോയിരുന്നു) ടെന്റ് മാത്രമാണോ ഇളകിയത് അതോ മനസ്സും ഇളകിയോ? മനസ്സ് ശക്തിശാലിയല്ലേ. എന്ത് സംഭവിക്കും, എങ്ങനെ പോകും - ഇങ്ങനെയുള്ള ഇളക്കങ്ങളൊന്നുമില്ലല്ലോ? എന്തെങ്കിലുമൊരു പുതുമ കാണു - ആബുവിലെ മൺസൂൺ നിങ്ങളാരും കണ്ടിട്ടില്ലല്ലോ. ഇതൊരു ചെറിയ അനുഭവം മാത്രമല്ലേ. പർവ്വതങ്ങളിലെ മഴയും കാണേണ്ട കാഴ്ചയല്ലേ. ഒരു രമണീക ദൃശ്യമല്ലേ കണ്ടത്. ഇവിടെ നിന്നും വേഗം ഓടി പോകണമെന്ന സങ്കല്പമൊന്നും വരുന്നില്ലല്ലോ അല്ലേ. എന്തായാലും അവസാന ദിവസം ഈ കൊടുങ്കാറ്റ് വന്നത് വളരെ നന്നായി. അവിടെ പോയിട്ട് എന്തെല്ലാം കണ്ടു എന്നു പറയുമ്പോൾ ഒരു പുതിയ വാർത്ത കേൾപ്പിക്കാമല്ലോ. കേൾപ്പിക്കുന്ന വാർത്തകളിൽ രമണീകത വരുമല്ലോ. എല്ലാവരും തന്നെ അചഞ്ചലരാണ്. ഇനി എന്തെല്ലാം സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെ ഒന്നുമല്ല. ഇതെല്ലാം തത്വങ്ങൾ പരിവർത്തനപ്പെടുന്നതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളാണ്. ഇത് കാണുമ്പോൾ തത്വങ്ങൾക്ക് വേഗത വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കണം. അപ്രകാരം സ്വപരിവർത്തനം

നത്തിന്റെയും വേഗത വർദ്ധിക്കണം. ശരി.

ഇപ്രകാരം സദാ പരിവർത്തനത്തിൽ തീവ്രഗതിയിൽ പോകുന്ന, സ്വയത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണതയിലൂടെ സേവനക്കാര്യത്തെ സമ്പന്നമാക്കുന്ന, സദാ സാക്ഷി സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരിക്കുന്ന, ഇളക്കങ്ങളുടെ പാർട്ടിനെ പോലും രമണീക പാർട്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കി അചഞ്ചലരായിരുന്ന് നോക്കി കാണുന്ന, സദാ ശക്തിശാലി ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്തദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

പാർട്ടികളോടൊപ്പം അമ്പതെ ബാപ്തദയുടെ കുടിക്കാഴ്ച-

1) സദാ സാക്ഷി സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന് ഡ്രാമയിലെ ദൃശ്യങ്ങൾ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ? സാക്ഷി സ്ഥിതി സദാ ഡ്രാമക്കുള്ളിൽ ഹീറോ പാർട്ട് അഭിനയിക്കുന്നതിനു സഹയോഗിയായിരിക്കും. സാക്ഷി ഭാവമില്ലെങ്കിൽ ഹീറോ പാർട്ട് അഭിനയിക്കുക സാധ്യമല്ല. അതില്ലെങ്കിൽ ഹീറോ പാർട്ടുധാരിയിൽ നിന്നും സാധാരണ പാർട്ടുധാരിയായി മാറും. സാക്ഷി ഭാവത്തിന്റെ സ്റ്റേജ് സദാ ഡബിൾ ഹീറോയാക്കി മാറ്റും. ഒന്ന് വജ്ര സമാനമാക്കി മാറ്റും രണ്ട് ഹീറോ പാർട്ടുധാരിയാക്കി മാറ്റും. സാക്ഷി ഭാവമെന്നാൽ ദേഹത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ട സ്ഥിതി, ആത്മാവ് അധികാരിയുടെ സ്റ്റേജിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ദേഹത്തിനോടും സാക്ഷി, അധികാരി. ഈ ദേഹത്തിനെ കൊണ്ട് കർമ്മം ചെയ്യിപ്പിക്കുകയാണ്, ചെയ്യുകയല്ല. അങ്ങനെയുള്ള സാക്ഷി സ്ഥിതി സദാ ഉണ്ടോ? സാക്ഷി സ്ഥിതി സഹജ പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ അനുഭവം നൽകുന്നുണ്ടോ? കാരണം സാക്ഷിസ്ഥിതിയിൽ ഒരു പ്രകാരത്തിലുമുള്ള വിപ്ലവങ്ങളോ ബുദ്ധിമുട്ടുകളോ വരില്ല. ഇതാണ് മൂല അഭ്യാസം. ഇതു തന്നെയാണ് സാക്ഷി സ്ഥിതിയുടെ ആദ്യ പാഠവും അവസാന പാഠവും കാരണം അവസാന നാലു ഭാഗവും ഇളകിമറിയുമ്പോൾ സാക്ഷി സ്ഥിതിയിലൂടെ മാത്രമേ വിജയി ആകുവാൻ സാധിക്കൂ.

2) സദാ സ്വയത്തെ സംഗമയുഗീ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? സംഗമയുഗം ശ്രേഷ്ഠ യുഗമാണ്, പരിവർത്തന യുഗമാണ്, ആത്മാ പരമാത്മാ മിലന മേളയുടെ യുഗമാണ്, ഇപ്രകാരം സംഗമയുഗത്തിന്റെ വിശേഷതകളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചാൽ എത്രയായിരിക്കും. ഈ വിശേഷതകൾ സ്മൃതിയിൽ വച്ച് സമർത്ഥരായി തീരും. സ്മൃതി പോലെയായിരിക്കും സ്വരൂപം. അതുകൊണ്ട് സദാ ജ്ഞാനം മനനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കണം. മനനം ചെയ്യുമ്പോൾ ശക്തി നിറയും. അഥവാ മനനം ചെയ്യുന്നില്ല, വെറുതെ കേൾക്കുകയും കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ശക്തി സ്വരൂപമാകില്ല, പകരം ശബ്ദം കേൾപ്പിക്കുന്ന സ്പീക്കറായി തീരും. കുട്ടികൾ മനനം ചെയ്യുന്നതിന്റെ ചിത്രം ഭക്തിയിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. എങ്ങനെയാണ് മനനം ചെയ്യുക - ആ ചിത്രം ഓർമ്മയുണ്ടോ. വിഷ്ണുവിന്റെ ചിത്രം കണ്ടിട്ടില്ലേ? വളരെ ആരാമത്തോടെ കിടക്കുകയാണ്, മനനം ചെയ്യുകയാണ്, സ്മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സ്മരിച്ച് മനനം ചെയ്ത് ഹർഷിതനായിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ ഇത് ആരുടെ ചിത്രമാണ്? ശൈത്യ നോക്കൂ എങ്ങനെയുള്ളതാണ് - പാമ്പിനെ ശയ്യയാക്കി മാറ്റിയിരിക്കുന്നു അതായത് വികാരങ്ങൾ അധീനത്തിലായിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ പുറത്തു കിടന്നാണ് ഉറങ്ങുന്നത്. താഴെയുള്ളത് അധീനതയിലായ സാധനമാണ്, മുകളിൽ അധികാരിയാണ്. മായാജീത്തായി നിശ്ചിന്നനായി. മായയോട് തോൽക്കുന്നതിന്റെയോ യുദ്ധത്തിന്റെയോ യാതൊരു ചിന്തയുമില്ല. നിശ്ചിന്നമായിരിക്കുന്നു, മനനം ചെയ്ത് ഹർഷിതനായിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം സ്വയത്തെ നോക്കൂ - മായാജീത്തായോ? ഒരു വികാരവും യുദ്ധത്തിനു വരരുത്. ദിവസവും പുതിയ പുതിയ പോയന്റുകൾ സ്മൃതിയിൽ വച്ച് മനനം ചെയ്താൽ വലിയ ആനന്ദമുണ്ടാകും. ആനന്ദത്തിൽ കഴിയും കാരണം ബാബ നൽകിയ ഖജനാവ് മനനം ചെയ്യുമ്പോൾ സ്വന്തമായ അനുഭവമുണ്ടാകും. ഏതു പോലെ ആദ്യം ഭക്ഷണവും അതു കഴിക്കുന്നയാളും വേറെ വേറേയായിരിക്കും, എന്നാൽ അതു ദഹിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അതു തന്നെ ചോരയായി മാറി ശക്തിയായി മാറി സ്വന്തമായി മാറും. അതുപോലെ ജ്ഞാനം മനനം ചെയ്തു കഴിയുമ്പോൾ സ്വന്തമായി മാറും. പിന്നെ സ്വന്തം ഖജനാവായി. ഈ തോന്നലുണ്ടാകും.

3) എല്ലാവരും സ്വയത്തെ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? ശ്രേഷ്ഠാത്മാവെന്നാൽ ഓരോ സങ്കല്പവും വാക്കും കർമ്മവും സദാ ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കും അതായത് ജീവിതം സാധാരണതത്തിൽ നിന്നും ശ്രേഷ്ഠമായി തീരും. കലിയുഗത്തിൽ നിന്നും സംഗമയുഗത്തിലേക്ക് വന്നു ചേർന്നു. യുഗം മാറിയപ്പോൾ ജീവിതം മാറി. ജീവിതം മാറിയപ്പോൾ എല്ലാം മാറി. സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ അങ്ങനെയുള്ള പരിവർത്തനം കാണുന്നുണ്ടോ? ഏതൊരു കർമ്മവും, പെരുമാറ്റവും സാധാരണ ആളുകളുടെതു പോലെ ആയിരിക്കരുത്. അവർ ലൗകികരും നിങ്ങൾ അലൗകികരുംമാണ്. അലൗകിക ജീവിതം നയിക്കുന്നവർ ലൗകിക ആത്മാക്കളിൽ നിന്നും വേറിട്ടവരായിരിക്കും. സങ്കല്പത്തെ പോലും പരിശോധിക്കൂ - അത് സാധാരണമാണോ, അലൗകികമാണോ? സാധാരണമാണെങ്കിൽ അതിനെ പരിശോധിച്ച് പരിവർത്തനപ്പെടുത്തൂ. ഒരു സാധനം മുന്നിൽ വന്നാൽ പരിശോധിക്കാറില്ലേ - ഇത് കഴിക്കുവാൻ യോഗ്യമാണോ, എടുക്കുവാൻ യോഗ്യമാണോ,

അഥവാ അല്ലയെങ്കിൽ സ്വീകരിക്കാറില്ല, വിട്ടു കളയും അല്ലേ. അപ്രകാരം കർമ്മം ചെയ്യുന്നതിനു മുൻപ് കർമ്മത്തെ പരിശോധിക്കൂ. സാധാരണ കർമ്മം ചെയ്ത് ചെയ്ത് സാധാരണ ജീവിതമായി തീരും, പിന്നെ ലോകത്തിലുള്ളവരെ പോലെ നിങ്ങളും അതിൽ മിക്സായി പോകും. വേറിട്ടവരാണെന്ന് തോന്നില്ല. വേറിട്ടവരെല്ലെങ്കിൽ ബാബക്കു പ്രിയപ്പെട്ടരാകില്ല. ഇടയ്ക്കെപ്പോഴെങ്കിലും ബാബയുടെ സ്നേഹം കിട്ടുന്നില്ല എന്നു തോന്നുകയാണെങ്കിൽ വിചാരിച്ചോളണം എവിടെയോ വേറിടുന്ന കാര്യത്തിൽ കുറവു വന്നിട്ടുണ്ട്, എവിടെയോ മോഹത്താൽ ഉടക്കിയിട്ടുണ്ട്. വേറിട്ടിട്ടില്ല, അതുകൊണ്ടാണ് ബാബയുടെ സ്നേഹം അനുഭവപ്പെടാത്തത്. ആ മോഹം ചിലപ്പോൾ സ്വന്തം ദേഹത്തോടായിരിക്കാം, ചിലപ്പോൾ സംബന്ധങ്ങളോടായിരിക്കാം, ചിലപ്പോൾ ഏതെങ്കിലും വസ്തുവിനോടായിരിക്കാം സ്ഥൂലമായ ഒരു വസ്തു പോലും ചിലപ്പോൾ യോഗത്തെ മുറിക്കുവാൻ നിമിത്തമായേക്കാം. ചിലർക്ക് സംബന്ധങ്ങളിലായിരിക്കില്ല മോഹം കഴിക്കുന്ന വസ്തുവിലോ അണിയുന്ന വസ്തുവിലോ ആയിരിക്കും. ഒരു ചെറിയ വസ്തുവിനു പോലും വലിയ നഷ്ടമുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കും. സദാ വേറിട്ടിരിക്കുക എന്നാലർത്ഥം സദാ അലൗകിക ജീവിതം. അവർ നടക്കുകയും, സംസാരിക്കുകയും, പെരുമാറുകയും ഗൃഹസ്ഥത്തിൽ കഴിയുകയും ചെയ്യുന്നതു പോലെ നിങ്ങളുമാണെങ്കിൽ പിന്നെ എന്താണ് അന്തരം. സ്വയം സ്വയത്തെ നോക്കൂ - എത്രമാത്രം പരിവർത്തനം വന്നു എന്ന്. ലൗകിക സംബന്ധത്തിൽ മരുമകളുണ്ടായിരിക്കാം, അമ്മായിയമ്മ ഉണ്ടായിരിക്കാം പക്ഷെ ആത്മാവിനെ കാണൂ. മരുമകൾ അല്ല ആത്മാവാണ്, ആത്മാവെന്നു കാണുമ്പോൾ ഒന്നുകിൽ സന്തോഷമുണ്ടാകും അല്ലെങ്കിൽ ദയ തോന്നും. ഈ ആത്മാവൊരു പാവമാണ്, പരവശയാണ്, അജ്ഞാനത്തിലാണ്, അറിവില്ലായ്മയിലാണ്. ഞാൻ ജ്ഞാനവാൻ ആത്മാവ് ഈ അറിവില്ലാത്ത ആത്മാവിനോട് ദയ കാണിച്ച് ശുഭ ഭാവന നൽകി അതിനെ മാറ്റിയെടുത്ത് കാണിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. നിങ്ങളുടെ ചിന്തകളും ദൃഷ്ടിയും പരിവർത്തനപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ പരിവാരത്തിൽ പ്രഭാവമുണ്ടാകില്ല. ചിന്തകളും ദൃഷ്ടിയും പരിവർത്തനപ്പെടുക തന്നെയാണ് അലൗകിക ജീവിതം. അജ്ഞാനികൾ ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തികൾ നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്യാനാവില്ല. കൂട്ടുകെട്ടിന്റെ പ്രഭാവം നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകരുത്. സ്വയം നോക്കുക ഞാൻ ജ്ഞാനി ആത്മാവാണോ, അജ്ഞാനികൾക്കു മേൽ എനിക്കു പ്രഭാവമുണ്ടാകുന്നുണ്ടോ, ഇല്ലെങ്കിൽ ശുഭ ഭാവന ഇല്ല. വാക്കുകൾ കൊണ്ട് പ്രഭാവമുണ്ടാകില്ല എന്നാൽ സൂക്ഷ്മ ഭാവനകൾക്ക് ഫലം ലഭിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. ശരി.

4) ഓരോ ചുവടിലും സർവ്വശക്തിമാനായ ബാബ കൂടെയുണ്ട്, അങ്ങനെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? എവിടെ സർവ്വശക്തിമാനായ ബാബയുണ്ടോ അവിടെ സർവ്വ പ്രാപ്തികൾ സ്വാഭാവികമായിട്ടുണ്ടാകും. ഏതുപോലെ ബീജത്തിൽ വൃക്ഷം മുഴുവൻ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവോ, അതുപോലെ സർവ്വശക്തിമാനായ ബാബ കൂടെയുണ്ടെങ്കിൽ സദാ സമ്പന്നത, സദാ തൃപ്തി, സദാ സമൃദ്ധിയായിരിക്കും. ഒരിക്കലും ഒരു കാര്യത്തിലും ദുർബ്ബലരാകില്ല. ഒരിക്കലും ഒരു പരാതി പറയില്ല. സദാ സമ്പൂർണ്ണരായിരിക്കും. എന്തു ചെയ്യും, എങ്ങനെ ചെയ്യും ഈ പരാതികളില്ല. കൂടെയുണ്ടെങ്കിൽ സദാ വിജയി ആയിരിക്കും. അകറ്റിയാലോ വളരെ നീണ്ടൊരു നിരയാണ് (ക്യൂ) വരിക. ഒരു 'എന്തുകൊണ്ട്' തന്നെ ഒരു നിരയുണ്ടാക്കും. അതുകൊണ്ട് ഒരിക്കലും എന്തുകൊണ്ടിന്റെ നിരയുണ്ടാക്കരുത്. ഭക്ത പ്രജകളുടെ നിരയുണ്ടായിക്കൊള്ളട്ടെ പക്ഷെ എന്തുകൊണ്ടിന്റെ നിരയുണ്ടാകരുത്. ഇപ്രകാരം സദാ കൂടെ കഴിയുന്നവർ പോകുന്നതും ഒരു മിച്ചു തന്നെയായിരിക്കും. സദാ കൂടെയാണ്, കൂടെ കഴിയും, കൂടെ പോകും - ഇതാണ് ഉറച്ച പ്രതിജ്ഞ. വളരെക്കാലത്തെ കുറവ് അവസാനം ചതിക്കും. എന്തിന്റെയെങ്കിലും കുവാകുന്ന ചരട് ബാക്കി നിൽപ്പുണ്ടെങ്കിൽ പറക്കുവാനാവില്ല. എല്ലാ ചരടുകളും പരിശോധിക്കൂ. വിളി വന്നു, സമയത്തിന്റെ വിസിലുതി, ദാ പോവുകയായി. ധൈര്യമുള്ള കുട്ടിക്ക് ബാബയുടെ സഹായമുണ്ടാകും. സഹായമുള്ളിടത്ത് ഒരു കാര്യത്തിനും ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകില്ല. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നടന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

5) സദാ സ്വയത്തെ മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാൻ എന്നു അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? ഈ സ്വരൂപത്തിന്റെ സ്മൃതിയിൽ കഴിയുന്നതിലൂടെ പരിതസ്ഥിതികൾ പരിതസ്ഥിതികളായല്ല, ഒരു സൈഡ് സീനായിട്ടാണ് അനുഭവപ്പെടുക. പരിതസ്ഥിതി എന്നു വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഭയന്നു പോകും പക്ഷെ സൈഡ് സീൻ എന്നാൽ വഴിയോര കാഴ്ചയാണ്, അത് സഹജമായി മറിക്കടന്നു പോകാം, കാരണം കാഴ്ചകൾ കാണുന്നത് സന്തോഷമാണ്, ഭയം തോന്നില്ല. വിഘ്നങ്ങൾ വിഘ്നങ്ങളല്ല, മുന്നോട്ടു കൊണ്ടു പോകുന്ന സാധനങ്ങളാണ്. പരീക്ഷ ക്ലാസ്സ് കയറ്റം നൽകുവാനാണ് വരുന്നത്. അപ്പോൾ ഈ വിഘ്നങ്ങൾ, പരിതസ്ഥിതികൾ, പരീക്ഷകൾ എല്ലാം മുന്നോട്ടു കൊണ്ടു പോകുവാൻ വേണ്ടി വരുന്നതാണ്. അങ്ങനെയല്ലേ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. എപ്പോഴെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും കാര്യം ചിന്തിക്കുമ്പോൾ - ഇതെന്താണ് സംഭവിച്ചത്, എന്തുകൊണ്ട് സംഭവിച്ചു എന്നൊക്കെ ചിന്തിക്കുന്നതിൽ തന്നെ സമയം പാഴാകും. ചിന്തിക്കുക എന്നാലർത്ഥം നിന്നു പോവുക. മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാൻ ഒരിക്കലും നിന്നു പോകില്ല. സദാ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ പറക്കുന്ന കലയുടെ അനുഭവം ചെയ്യും.

6) വദാതാവായ ബാബയിലൂടെ സർവ്വ വരദാനങ്ങൾ പ്രാപ്തമായോ? ബാബയിലൂടെ മുഖ്യമായിട്ടും ഏതു വരദാനമാണ് ലഭിച്ചത്? ഒന്ന് സദാ യോഗി ഭവ, രണ്ട് പവിത്ര ഭവ. ഈ രണ്ടു വിശേഷ വരദാനങ്ങളും സദാ ജീവിതത്തിൽ അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? യോഗീ ജീവിതമാണോ അതോ യോഗം ചേർക്കുന്ന യോഗി യാണോ? യോഗം ചേർക്കുന്ന യോഗി മൂന്നോ നാലോ മണിക്കൂർ യോഗത്തിലിരിക്കും, തീർന്നു. യോഗീ ജീവിതം എന്നാലർത്ഥം നിരന്തരം. നിരന്തര യോഗീ ജീവിതമുണ്ടോ? അതുപോലെ തന്നെ പവിത്ര ഭവ എന്ന വരദാനം കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്, അതിലൂടെ പൂജ്യ ആത്മാവായി തീർന്നു. യോഗി ഭവ എന്ന വരദാനത്തി ലൂടെ സദാ ശക്തി സ്വരൂപമായി മാറി. അപ്പോൾ ശക്തി സ്വരൂപവും പൂജ്യ പവിത്ര സ്വരൂപവും രണ്ടുമായി മാറി അല്ലേ? സദാ പവിത്രമായി കഴിയുന്നില്ലേ, ഇടയ്ക്കിടക്കൊന്നുമല്ലല്ലോ അല്ലേ. ഒരു ദിവസം പോലും അപവിത്രമായാൽ അപവിത്രരുടെ ലിസ്റ്റിലേക്ക് വരും. പവിത്രതയുടെ ലിസ്റ്റിൽ തന്നെയില്ലേ? ഇടയ്ക്ക് ക്രോധം വരുന്നില്ലല്ലോ? ക്രോധമോ മോഹമോ വന്നാൽ പവിത്രത എന്നു പറയുമോ? മോഹം അപവിത്രത അല്ലേ. നഷ്ടമോഹ ആയില്ലെങ്കിൽ സ്മൃതി സ്വരൂപകില്ല. ഒരു വികാരത്തെയും വരുവാൻ അനുവദിക്ക രുത്. ഒരു വികാരത്തെയും വരുവാൻ അനുവദിക്കില്ലയെങ്കിൽ പറയാം പവിത്ര യോഗി ഭവ !

ബാപ്ദാദ എല്ലാ കുട്ടികളിലും ഒരു പ്രതീക്ഷ പുലർത്തുന്നു, ഓരോ കുട്ടിയും ദൃഢ സങ്കല്പമെടുക്കണം, വ്യർത്ഥം ചിന്തിക്കില്ല, വ്യർത്ഥം പ്രവർത്തിക്കില്ല, വ്യർത്ഥമെന്ന രോഗം സദാകാലത്തേക്ക് സമാപ്തമാ ക്കും. ഈ ഒരു ദൃഢ സങ്കല്പം സദാ കാലത്തേക്ക് സഫലതമൂർത്തിയാക്കി മാറ്റും. സദാ ജാഗ്രതയോടെ യിരിക്കണം അതായത് വ്യർത്ഥത്തെ സമാപ്തമാക്കണം. ശരി. ഓംശാന്തി.

വരദാനം:- ദിവ്യ ബുദ്ധിയിലൂടെ ദിവ്യ സിദ്ധികൾ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന സിദ്ധി സ്വരൂപരായി ഭവിക്കു

സമയത്തിനനുസരിച്ച് ദിവ്യ ബുദ്ധിയെ ഉപയോഗിക്കുമെങ്കിൽ സർവ്വ സിദ്ധികളും ഉള്ള കൈയ്യിൽ വന്നു ചേരും. സിദ്ധി വലിയ കാര്യമൊന്നുമല്ല, ദിവ്യ ബുദ്ധിയുടെ ശുദ്ധിയാണ് കാര്യം. ഏതുപോലെ ഇന്നത്തെ കാലത്തെ ജാലവിദ്യക്കാർ കൈ ശുദ്ധമാണെന്ന് കാണിക്കുന്നുവോ, ഈ ദിവ്യബുദ്ധിയുടെ ശുദ്ധി സർവ്വ സിദ്ധികളെയും കൈയ്യിൽ കൊണ്ടു വന്നു തരും. നിങ്ങൾ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കൾ എല്ലാ ദിവ്യ സിദ്ധി കളും പ്രാപ്തമാക്കി, അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങളുടെ മൂർത്തിയിലൂടെ ഭക്തർ ഇന്നും സിദ്ധികൾ പ്രാപ്തമാ ക്കുന്നത്.

സ്ലോഗൻ - ആരുടെയടുത്താണോ സർവ്വശക്തിമാനായ ബാബയുടെ സർവ്വശക്തികൾ ഉള്ള ത്, അവർക്ക് ഒരിക്കലും തോൽക്കാനാവില്ല